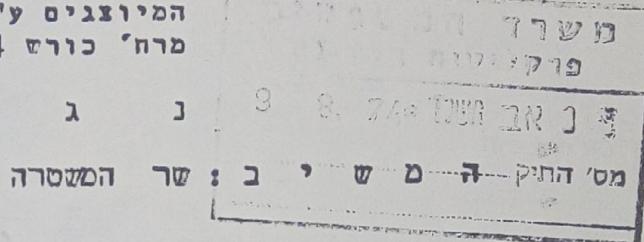

322/74 בב"ג

העתרים: 1) סולימאן רשייד עבד אלרחמן אלנג'אב

- 2) חليل رسיד חיב'אי
- 3) ג'מעאל יוסוף פריחיר
- 4) ג'סאן נסיף יוסוף חרב
- 5) מוחמד אבו גרביה
- 6) חוסני אליאס חדאד
- 7) עטאללה ג'AMIL דסמארי
המיוצגים ע"י ב"כ עו"ד פ. לנבר
מרח' כורש 14, ירושלים.

העתירה

מוגשת בזאת בקשה לצו על חנאי הבא לצוו על המשיב לבוא וליתן טעם, מדוע איין הוא חוקר בחולנותיהם של העותרים על עינוניהם בחקירה בכלל צואי אי-שם, מדוע לא מינה ועדת חקירה ו/או ועדת בודקת ו/או בוUCH חוקר כלשהו מדוע לא בהה פדרויה מכך העותרים בדבר בחולנותיהם, מדוע לא דרך לעותרים בדיקה רפואייה מיידית לאחר קבלת תלונוניהם ובכח חואוריה של באח-כם או דמותם סימני החכלות אותם ראתה על גופם, מדוע לא יימנע מצלול בחולנותיהם האמורות של העותרים ודחייתן ללא חקירה.

וראה נימוקי העתירה:

1) העותרים כלם, המיוצגים ע"י הח"ט, הנם עצורים לפי צוויי מעצר מנהליים החל מ- 173/74 אפריל 1974, אשר הוארכו לאחרונה ב- 6 חודשים נוספים ומה כלם הנם קווטונייטים לפי השקפתם עולםם.

2) לגבי העותרים 1,2,4,67, 173/74 אשר ניחן נגדם ב- 7.5.74 ואשר ציווה עליהם לנטק, "מדווע לא יימנע מלassoc על העותרים ועל פרקליטיהם מלפבוש ולראין את העותרים...", לאחר שניתנה האפשרות לח"ט לרائيין את העותרים, בזאת צו על חנאי זה, (לפי בקשתה של הח"ט עצמה), בזאת של בג"ץ בתק 247/74, מה- 2.7.74; בחיק 247/74 מתחה העתירה, על כי עניינה "בא על מקומו בשלום", בדברי הצו מה- 2.7.74, כאמור; לאחר מכון הוחר לא להטבש עם העותרים בעיתרת זו.

3) בעת מתן האפשרות לרائيין את העותרים, שנייה בזאת בג"ץ 173/74 הנ"ל, שהה הח"ט בחו"ל.

העותר מס' 1 בעיתרת זו, סולימאן אל-ג'אב רואיין בחאריך 29.5.74 ע"י המתחה במשרדי וליד פאהום בנווכחות איש הש.ב. המכונה "אבו נבייל", והחולון בפניו על העינוניים בחקירה. בחאריך 14.6.74 הורשתה הח"ט לרائيין את העותר בכלל רמאללה, בנווכחות איש הש.ב., המכונה "אבו אל עבד". כאשר בקש העותר להראות לח"ט את רגלו, שטען, כי יש עליה סימנים מעינוייםओחים סבל, אבו אל עבד אסר עליו לעשה כן ואמר לו, כי אם יעשה כן יפסיק את הפגישה. העותר הביע חשש, כי יילקח לחקירה מלאוה בעינויים לאחר פגישתו עם הח"ט, וכי שזה קרה לו לאחר פגישתו עם המתחה וליד פאהום, ב- 29.5.74. העותר לא הורשה ע"י אבו אלעבד למסוד שום פרטם על אודות מה שקרה לו בכל צבאי, כאמור, בפגישה זו עם הח"ט. לאחר פגישה זו אשר יוחר מאסר סייעת לעותר, היה בה כדי להדאיב בשאר למצבו, נעלם העותר וכל מאמרי הח"ט לאחריו עלו בחווהו. מקומ המזאוותו של העותר נמסר לח"ט רק לאחר שהגישה עתירה לבג"ץ בגין בתק 247/74, בה הוזכרו עיקרי הדברים הנ"ל בקשר לעותר זה. בעקבות הבשת העתירה, כאמור, הורשתה הח"ט לרائيין את העותר, והראיוון עמו אבן החקים בכלל יבודר, מיד לאחר סמיימת העתירה, ב- 2.7.74. העותר, בנווכחו של איש בטחון המכונה "אבו נבייל" החלוץ בפני

הח"ם על העינייניות מהם סבל והוא הראה לח"ם והח"ם ראה בנווכחו של איש הבטחון הנ"ל את סימני החבלות שעל גופו של העורח. העתקה המזווגת של המלונה של הח"ם, לאחר שטעה את העורח ואשר נמסרה לשר המשטרה ב- 4.7.74, מזורפת לעתירה זו, תסומן בסימן "נספח א'" וחתימה חלק בלחין נפרד. מוחירה זו, וכן התזהירם הרלבנטיסטים, הטעמיים את העתירה, יחולו גם עלייה.

4) העורר מס' 2 היה גם עותר בעתירות 173/74 ו- 247/74 וכל האמור לגביו העתירה ב- 247/74, בס' 2 ו- 3 לגביו עתירה זו נקבע גם לבבו. במאריך 4.6.74 התראה עותר זה עם אורכי-הדין חנה נקארה ועלי ראיון וחלוונן בפניהם על העינייניות מהם סבל עד לפגישתו עמו, בנוכחו של איש שירות הבטחון המכוונה "אבי עליי", ככלא שכם. אורכי-הדין הנ"ל פנו במלונה באשר למקרה שפויו והעתקה מצורף לעתירה זו ומהוות חלק בלחין נפרד טמנה, בכל הנוגע, כאמור בס' 3 סיפא של עתירה זו. נספח זה יסומן ב- "נספח א'" בחאריך ה- 20.6.74. נקבעה פגשחה של הח"ם עם עותר זה ככלא שכם, אך הלה לא נמצא שם ביום המועד, ואיש לא ידע למסור לח"ם, היכן הוא. בירור מקום המזאווח של עותר זה, תוך פירוט פגשחו עם אורכי-הדין הנ"ל והחשש שחובבր לכלא צבאי, שיפשו גושא העתירה נבדר שר המשטרה בחיק 247/74, כאמור. לאחר הבשחת העתירה בחיק 247/74 הורשחה הח"ם לראיין את העורח ואבן בראיון שהחקיים אף הוא בכלא יבודר ב- 2.7.74, בנוכחו של איש שירות הבטחון המכוונה "אבי נבייל", החלונן העורח. בפניהם העינייניות בחקירה, לאחר ביקורם של עורכי-הדין הנ"ל, אשר נקבעה ב- 4.6.74. עותר זה אף הראה לח"ם והח"ם ראה, בנוכחו של "אבי נבייל" הנ"ל, את סימני החבלות שעל רגליו של עותר זה. בפקבותם סייפורו של העורח החלוננה הח"ם לשר המשטרה ב- 4.7.74, באותו מכתב עצמו המכוונה "נספח א'" ושל האמור בס' 3 סיפא לעתירה זו חל עלייו.

5) העורר מס' 3 לא נמצא בכלא שכם בחאריך ה- 20.6.74, סיועד לביקורתם של הח"ם אצלו ואיש לא ידע למסור לה היכן הוא. רק בעקבות הגשחת העתירה בחיק 247/74 נמסר לח"ם על מקום המזאווח של העורח והוא נפצעה עמו בכלא יבודר ב- 2.7.74. עותר זה נפצע עם אורכי-הדין חנה נקארה ועלי ראיון וב- 4.6.74, מסר להם על פניו, הם החלוננו בנדון, כאמור בס' 4 לעתירה זו.

בעח ביקורה של הח"ם אצלו בכלא יבודר, ב- 2.7.74 החלונן העורר הנ"ל על העינייניות מהם סבל וכזהראה לח"ם והח"ם ראה סימן חבלה על פניו וכן הור אמר לה, על כי לקה בשמייחתו חמוץ מהמכות מהן סבל בכלא צבאי אי-שם. החלוננה אווהה מסירה הח"ם לשר המשטרה בנדון ב- 4.7.74 כלולה ב- "נספח א'" המצורף לעתירה זו וכל האמור לבבו בס' 3 סיפא לעתירה זו, חל גם עלייו.

6) לגביו עותר מס' 4 הוגשה עתירה בחיק 247/74 לאחר שהחדרין 3.6.74 או בסמוך לכך נלקח למקום כלתי ידוע. עד לחאריך זה הוא נפצע פעמים מספר עם משפחו ועם הח"ם ולא היו פיפויו שום חלונון על לחץ או עינייניות. לאחר הבשחת העתירה נפצעה הח"ם עם עותר זה בכלא יבודר ב- 2.7.74 והוא ספר לה על כי עונתה בכלא צבאי אי-שם ואף הראה לח"ם והח"ם ראה, בנוכחות "אבי נבייל" הנ"ל סריטה על ידו הימנית. החלוננה אווהה מסירה הח"ם בעניןינו של עותר זה לשר המשטרה ב- 4.7.74 הנה כלולה בנספח א', וכל האמור לבבו בס' 3 סיפא של העתירה, חל גם עלייו.

7) לגביו העורר מס' 5 הוגשה עתירה בחיק 247/74 ובעקבותיה הוא נפצע עם הח"ם בכלא יבודר ב- 2.7.74. הלה החלונן בפניהם הח"ם על הכאבם בכלא צבאי, אי-שם והחלוננה בנדון כלולה בנספח א', וכל האמור לבבו בס' 3 סיפא לעתירה זו חל עלייו.

8) העורר מס' 6 היה גם עותר בעתירה 173/74 ובעקבותיה ראה אוחו עוז"ד חנה נקארה בכלא חברון ב- 21.5.74, בעח העדרה של הח"ם מהארץ. לא היו באותה פגישה חלונונו מפיו (אלטנשטיין-אטגרט-טומלעטושטוטספּֿלְּ). בחאריך 19.6.74 נערכה לעותר זה פגישה עם אחוותו במשטרת ירושלים, שבה גם נכח הממחה וליד פאהום. נאבק לה אליאס מאיר מסירה לח"ם ע"כ ובקשה ממנה בכלא צבאי אי-שם והאהר, נאבק לה לאחר את העורח, לאחר חאריך זה, לבקר אצל העורח. הוואיל ומאמציה של הח"ם לאחר את העורח, לאחר חאריך זה, עלו בחומו, היא פנחה לבב"ז בחיק 247/74 הנ"ל, בה מואוצרת תלונתו של העורח בפניהם אשוחו. לאחר הבשחת העתירה נחנה לח"ם האפשרות לראיין את העורח והיא עשתה כן ב- 4.7.74, בכלא חברון. העורח החלונן בפניהם הח"ם על הענייניות מהם סבל החל מה- 5.7.74 או בסמוך לכך והחלוננה בנדון בשלחה לשר המשטרה ע"י הח"ם ב- 5.7.74 מצורף לעתירה זו, היא חכרונה "נספח ב'" ומஹו חלק בלחין נפרד מוחירה זו. כל האמור לבבי "נספח א'" בעתירה זו כוחו יפה גם לגביו "נספח ב'", על כל פרטיו.

9) העותר מס' 7 בעתירה זו היה העותר בשתי העתירות הקורדות המוצכרות בעתירה זו וחתם ראיינה אותו בכלא חברון בעקבות העתירה בחיק 247/74, בחריר 4.7.74 בכלא חברון. בטעינה זו, שהייתה בראשונה עם הח"ם (מלבד הטעינה בירושלים עם משפחתו ב-19.6.74) צללה הובא יחד עם העותר מס' 6 ואצל האמור לגביו העותר מס' 6 בקשר לאוואה הטעינה נזקקה לאותה הטעינה על עינויים, גופה וב- לפניה מס' 7). אולם נתקע איזה נזקקה לאוואה מטענה קלה זו, כי לא נתקע איזה נזקקה לאוואה, כי לא נתקע איזה נזקקה לאוואה.

בעה פגיעה של הח"ם עם העותר הלה ספר לה על העינויים מהם סבל בחקירה בכלא צבאי אי-שם. העינויים החלו מה-5.5.74 וחיוארום המלא נמצאו ב- "נספח ב'" לעתירה, אשר כל האמור לבביו בס' 8 סייא של העתירה, חל עליו.

עותר זה הראה לח"ם בעת פגיעה עמו וחתם ראה אצל העותר שתי צפוריים מכל רגע כשהן שגורות לחלוין ומחנדנדוות ואמר, כי אין השחזרו ועודערו מרוב המכות שספגן על רגליו.

10) בנספחים א' ו-ב' דרשה הח"ם מאר המשטרה לעורך סקינה בתלונוניות של העותרים וכן לעורר אצלם בדיקה רפואיית מיידית; למחר לציין מהי חשיבותה של בדיקה מעין זו כאשר נתן תיאור מפני הפרקليس, כי אכן ראה סימני חלבות על גופם של המחלוניים וכי לא חacen חקירה ו/או בירור כל שטם ללא עירичה בדיקה מעין זו.

11) אך למרות הדרישה, שאין מובנת הימנה במקורה הנדוז, בדיקה מעין זו לא נערכה. בחריר 19.7.74, בבדיקה הנוסע אצל העותרים הכלא יגור, נמסר לח"ם מפיהם, ששומם בדיקה רפואיית מיידית לא נערכה אצלם בעקבות החלונה, דבר הממאנר בתשובה של המשטרה לחלוינה, אשר צורף לעתירה וחכונה "נספח ב'" . כ"כ לא נערכה בדיקה מעין זו ליתר העותרים שבכלא חברון והם העותרים מס' 7, 6, דבר הנזכר לח"ם מפני העותרים וכן הוא מחאסר בחשובה לחלוינה מטעם המשטרה, אשר צורף לעתירה וחכונה "נספח ד'" לעתירה.

12) יתר על כן לא נחקרו העותרים כלל על חלוינויהם ו/או לא נשאלו ו/או לא נחקרו לחומרה המקומם או חיארו או פרטיהם אחרים מכל סוג שהוא בדבר האשמה החמורה אותן הטicho כפני חוקריהם בתלונוניות הנ"ל.

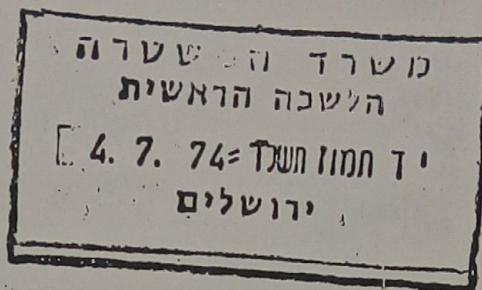
13) לאחר שהדבר נוצע לח"ם, היא שיברה מכח רשות דחוף לשר המשטרה ב- 24.7.74. העתק המכח לשר המשטרה מצורף לעתירה זו ומהוות חלק בליך נפרד הימנה, על כל פרטיו ויכוננה "נספח ה'" . מכח זה קובלת הח"ם על המחדל של אי עירичה הבדיקה הרפואיית, כאמור ומה משחמע מחדל זה, לדעתה.

14) מהנספחים ב'-8' (חשובה המשטרה) וכן מדברי העותרים עולה ברורו ששומם חקירה לא נערכה בנדוז, אשר הייתה בכחה לזרוק אור כל שהוא על עובדות החולונה. יזכיר, כי המחלוניים הצביעו וחראו מקום אחד, שהוא בפייהם הכלא צבאי, בעל צינוקים מיוחדים במינם, כאשר תיאור חזיר ונשנה אצל המחלוניים-העותרים ולא נעשה נסיך כל שהוא לברר היכן נמצא מקום זה, אשר לפי תיאורו המחלוניים-העותרים איננו צרייפין. יתר על כן האמור בנספחים ב'-ד' הנו שובה שחמידה ומחמקה מבדור העניין ושלא לעניין, בהזכרת העתרות לבג"ץ בהקשר לעינויים, למשל, או הופעה בפניו בחומרה הצעאים של הח"ם, ללא מבחן אסמכח אבל שהיא (ואם כן, מהי הרלבנטיות לכך?) בנספח ב' ס' 6; האמור בנספחים מעיד, כאמור, כי פניו של המשיב ו/או הופיעים מטעמו אינם לחקירה מקיפה ובוחני חלויה עדים, כל שהוא לשם בירור האמת, אלא, לטשטשה ו/או העלמה ו/או זניחת^א של כל העניין כולה, חור השמעתו תואנות שוננו עד סימני הפגיעה נעימים כליל ו/או נשלמים כמעט כליל.

15) נזהב מעין זה הנו פגיעה חמורה-ביוחר בזכויות האדם הבסיסיות, שם ללווג כל פגיעה לרשות מנהלית ומהוות עידוד להפרות חוק ופגיעה בעת החקירה; כל يوم נוסף בו מושהיח עיריכת החקירה בנדוז משל בספק את יעילותה. אי לכך מחייב כב' ביה-המשפט להוציא את הגזו על חנאי המבוקש נבד המשפט, לעשוותו לאחר מכן להחלטי ולהייב את המשפטים בהזאת מטעם ובשב"ט עורכי-דין.

ביה המשפט הנכבד מחייב לחח צו בויניים נבד במשפט, עד למבחן הצו הפטפי בעתירה זו והמצווה על המשפט להזכיר ועדת חקירה ו/או ועדת בודק מצל סוד שהוא, אשר חsuma את טענותיהם של העותרים ווחאל בחקירת חלוינוים, על כל פרטיהם.

ספח K' זמתיה

4.7.1974

לכבוד
 שר המשטרה
 בית אגרון
ירושלים

מסירה ביד

א.ג.ג.

הנדוץ: תלונה על עינוניים בחקירה

בעקבות הגשת עתירה לבג"ץ בחקיק 247/74 הורמתי לאירוע אחד העוחרים. כמה מהם, אשר ראייתם ביום שמייחד העתירה ב-2.7.74 בכלא יגור, החלו ננו פנוי על עינוניים מהם סבלו בעקבות חקירתם, כלהלן:

(1) סולימאן רשייד אל ג'אב נצער ב-30.4.74 הוא נחקר ברמאללה על קטריו עם המפלגה הקומוניסטית בגדה המערבית. סולימאן הוכה בכל חלקיו גופו, כשהוא ערום ובמיוחד הוכח קשה באברי המין שלו. כ"כ הוא הוכה מכוח כסות על כפות רגליו, והוכרכה ללבת עליהן בסהן פצעות כחוצאה מהמכות. הוא הוכא מכוח אברוסים בפניו ובכל חלק גופו. כסובוטים היה הניל כבול באזיקים, וכ-4 כbold בחלקו לדלתו של צינוק, בו הוא היה עצור. חיאור זה ניחן מלי סולימאן אל ג'אב למחמה במשרדי בוטבישתו עם הניל בכלא רמאללה ב-29.5.74.

בחארייך 14.6.74, לאחר פניות רבים הורשיתי לאירוע אחד סולימאן בכלא רמאללה, בנוכחות איש ס.ב. המכונה "אבו אל עבד" כאשר החל סולימאן לومר, כי לאחר טבישתו עם המלחמה הוא נתקח לעינויים, ורצה להראות לי את סימנייהם על רגליו, ابو אל עבד לא הרשה לו לעשות כן ואמר כי באם יעשה כן, הוא יפסיק את הפmissה. בפועל עמו בכלא יגור אמר לי סולימאן, את אסר רצח לומר לי ב-14.6.74, וסלא הורשה להגיד זאת, לאמר: "ב-4.6 נלקחי לכלא צבאי, כנראה ספרינט, למחרת היום הביאו אותו למסדר, כשהוא כבול והחלו להחוחני. הראוו מסוג זה נמסכו שלשה ימים. לאחר מכן נלקחתי לצינוק טבודלו הוא כחצי × חצי מטר, וגובהו כ-1.60. רצמת הצינוק דרועה אבניים הדוח כל חנואה שטיחי גרמה לי למצעיה. היחי ערום כבאים הולדי. נלקחתי מסם ע"י חיילים שמנו טק עלראשי, לחזר, והם הכריחוני לzech על ארבע, כטהנבי ערומים. כשבשתי זאת לאט, החיללים היכוני. כאשר כל עוריו הורד מהבריכים חור שפוך, סרבתי להמהיר. החיללים היכוני שוב, החלטתי לשים קצת לחמי וחתמי את ראש באדמה. נלקחתי לצינוק. חוקר אמור לי כי מושב סאמות סט. לאחר מכן הוכרחתי לשאח בידי כסא. היחי בצדוק הצר כ-48 שנות, כשמזוויות עלי לאות כסא לסרגזין. לאחר חקופת זו נלקחתי לכלא רמאללה, שם היחי עד ע"ג 14.6.74 יום בו ראייה אותו. סימני פצעה על רגלי היו עדין סריים אך כאפור, ابو אל עבד לא הרשה לי להראות לך אותו".

לאחר דברים אלה, המהיל סולימאן אח מכנסיו עד מעל לברכיו, ובנווכחו של איש בטהון, המכונה ابو נبيل שנכח בפבישה (כוונה כטופן, למג'יטה מ-2.7.74) הראה לי את ברכיו, הבחןתי בבירור כי שכבת העור שעל ברכיו היא שכבת עור חדש. הוא הציע על קרבי באוותם המקומות הורד עורו חור טפסוף, בעקבות הדילה. סולימאן המשיך לאמור: "בעת פגישתי עmr הנעתי חSSH, כי אכן אלקח שוב לעינוים, וכן קרה. בו ביום, בסעה 5acha"z ל��חו אווחי מכלא רמאלה לכלא צבאי, ושם הוטמתי טום בציגוק קטן, אוחז חירתי כבר, גסארתי בו עד ליום א', ובאוותיו יוט הכניסוני למסדר הכלא והחלו להכוונה בכל חלקי גומי וכן באברוי וומין. ווקרי ריססו לי באיזה שהוא סגמרי חריף את אחבי, וכן החלו לעואב מאד, חשתי כאילו חן נכוו. באוותו ספריי ריססו לי את הפטמות שבazzi".

סולימאן הראה לי את חזחו, ואנוכי ראייתי, כי שכבת העור העליונה ליד הפטמות הנה מקולמת, ושכבת העור המצויה אותה ראייתי הנה אדוותה מאר ונראית שכבת עור חדש לאחר הכווניה.

סולימאן המשיך: "לאחר מכון שוב נלקחתי לציגוק עד ל-6.21, ושוב החיזו עלי אוחז הסגמרי. גם נחלתי בידי על سورבי החלוז. כל עינווי אלה נשבכו עד ל-28.6.74, يوم בו נלקחתי לכלא זה, שאח רואה אווחי בו א' חיום. אפשרו הנהני בציגוק, מחולונו היחידי הנהו סגור. כאשר אמרתי שאין לי אויר לנשימה אמרו לי שעלי למות בזענה וכפה".

את חליל תיג'azzi ביקשתי לראות בכלא סכם, בו בודיעו לי שהג'ל נמזה. פגישתי עמו נקבעה ל-20.6.74 בכלא סכם, אך מרוזצח זאת הג'ל לא נמצא בכלא בחאריך המיוועד. בעקבות עחירותי, כאמור, ראייתו ב-2.7.74 בכלא יגור, והוא מסר לי, כאמור:

"הוביichi ועוניichi לאחר מעצר, ומרחוי על קר לעורבי הדין חנא זקירה ועלי כאמע שביקרו אצלי בתאריך 4.6.74 או סמור לבך בכלא סכם. לאחר ביקורם נלחמתי לכלא צבאי הוביichi בראשי, החל לנזול ממנו דם. הייתה ערום, הביאו לי חובט, אסר טיפל בראשי. קשו לי את ידי לאחר. היכו אווחי על שח רגלי במקלחת".

חליל הראה לי, בנוכחות איש הש.ב. ابو נبيل אח כפוה רגליו, ראייתי חביבות עור ספוציות ומחפלות מכפות רגליו (אמצע כף הרגל) וסימנים שחורים ליד האצבעות, שעל כף הרגל. בנוסף לכך ראייתי מעצים מגלידים באיזור פרקי סתי הרגליים, במלחין של הגלדה. חליל הסביר לי, שהיה כבול באזיקים, והחוקרים היו לווחים על האזיקים ומפעו אוחזו. חליל המשיך:

"10 ימים לא יכולתי לכת כלל. לא יכולתי גם לאכול, וזאת כחווצה מהכאבים בלסת, שנגרמו לי ממכות אגרופים אותן הנקיתו החוקרים עלי פנוי. האיש שיטס במולנו (abo נبيل פ.ל.) היה אנושי עמי, הוא אפילו ביקש ממעני שיטסיקו לעגנות אווחי. חוקרי גם היכוני באסכי והחיזו עליהם ספריי. אנשי הש.ב. היו מבאים חיללים, כדי שיראו כיIndeed מענים אווחי. אטכי החפחו לאחר הריסות בטפרי, ואני ביקשתי טיפול רפואי בקשר לבך".

(3) ב' אמל טריחן, אוחז ראייתי בכלא יגור, באומו יום עצמו, (בם אוחז ביקשתי לראות בשכם ב-6.20, כאח חיל חיב' אזי, וגם הוא היה עותר בעחירה 247/74 סיפר לי בכירורי זה כدلקמן)

לפניהם ארבעים יום, לאחר שנפגש עם הממחה וליד פאהום, הוא נלקח בכלא צבאי. שם הושכב על הרצפה אשר הייתה מחותפת, והופכת ונפצע בברכייו מהשפשוף ברbetaה. הוא הראה לי בכרך סMAILICH SIMONI שפוך עליה. מתחה לעיננו הסMAILICH RAYITI SIMON SHOR. ב' אמל אמר כי הסימן הזה הוא מהמכות אותן קיבל בפניהם, וכן סכמוץאה מהן הוא איבר שומע היטב בעט. הוא סיפר לי כי היה כבול 20 יום, וידיו היו לאחר מכן מכון כמסותקתו, והן כואותו לו עד עצם היום הזה, הוא אמר לי כי היום, לראשונה, רואה את אוד השם, לאחר כ-40 יום. כאשר הובא למגיסה עמי.

(4) גמאן אל חביב (עוחר בחיק 247/74) נפגש עמי בכלא יגור באותו יום עצמו וחוא סיפר לי כי ב-11.6.74 נלקח מכלא רמאלה לכלא צבאי.

בכלא צבאי הוא הושם בחא שרצתטו מחותפת הוא הופחת ערום, חוקריו שמו לו סק על ראשו וסחבו אותו על הרצפה המחותפת של החא. הוא הראה לי סימן של סריטה על ידו הימני. החוקרים או אנשי אחרים אותו לא ראה שכבו עליו, אחד מהם חייך את ראוו במשהו קשה על הרצפה.

(5) את מוחמד אבו גרביה ראייתי לראשונה מאז מעברו (עוחר בעחירה 247/74) עוזר זה אמר לי כי נלקח לאחר מעברו לכלא צבאי, שם מוכחה ע"י חוקריו אך כאשר הבריז כי הוא חולת שחפת, חוקריו הפסיקו להכוחו.

הגענו לציין כי סולימאן אל ג'אב סובל ממחלה נפילה, גאסן אל חרב מדימום מפני הטבעת (טהורם במצב קשה) ומצב-בריאותו הכללי הנכו מעורער וכי מוחמד אבו גרביה הגונחולה שחפת אטמור.

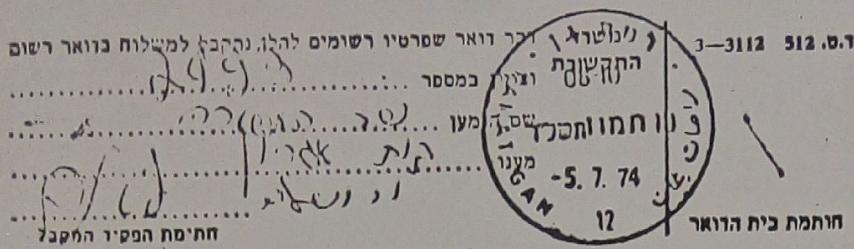
התלונות שבמי העצורים, ולאחר שראייתי אנווי סימני חבלות על גופם, כפי שציינתי, הנם דבר חמור, ומחייבים על חקירה בלתי חוקית ו/או החאזרות ו/או שיסוח עינויים שמקומם לא יכולם במדינה מתוקנה כלשהיא,

הגענו מבקש לעורר בדיקה רטואית מיידית לפאזורים שהחלו נגן בפניהם, לעורר חקירה בלונתית להודיעני את חואחותה.

אבקש לדאוג לכך שסולימאן אל ג'אב, גאסן אל חרב, ב' אמל פרטך וחליל חניב' אזי יועברו ממעצרם המבודד שגנאיו קשים מאד למעצר בתנאים תקין, שלא יסכנו את כרייאתם.

בכבוד לרבותה לפגז
עו"ד ג'רמי דין ירושלים
סגן מפקח אוניות
סגן מפקח אוניות القدس
סגן מפקח אוניות القدس

סמכה, ירושלים

תאריך: 5.7.74

רשום-דוחות

לכבוד
שר המשטרה
משרד המשטרה
ירושלים.

אדון נכבד,

הנידונו תלונה על עיניוניות בחקירה.

(1) בתאריך 4.7.74 ביקרתי בכלא חברון וצוחחתי על העצירים חוסני חד וסליח רעטאוי (עוחרים בחקירה 427/74) מński אלה החולוגנו בפני על כי פוגנו בעקבות חקירתם*אג"י* אנטז הבתוון בכלא צבאי או שט לאטראז.

chosni חד נעזר ב-22.4.74 לאחר טהרה בבתיו כלא חברון ובית לחם, לסידרגין, הוא נלקח ב-26.5.74 או בסמוך לכך לכלא צבאי. בגדיו טל חוסני נלקחו ממנו והוא הולבש בגדי צבאיים. חוסני היה בטוקום זה כ-32 יום, בלבד כיומיים, צבאות היה בבייח הצעיר זבידרואלים, שם נפגש עם מזחחו. כל עת חיותו בכלא צבאי היה חוטני כבול בידיו, וכן ייח. כל אitem שחוקריו היו מוצאים אותו החוצה מתאו היו שמי על ראנז'יך שחור.

בסוף חודש מי או בטענה לבך הוכחה חוסני, לאחר שהוצע מהאו אל החזר, לוחול על ברכיוו, צידיו הכבולות הן מען לראנז'יך. דבר זה חזר ונשנה בסמך יופיטם, אחריו כל ארורה, דהינגו שלוש עשבית ביום. הוא גט הוכחה להחזר כטא בידו, כזהו א.ד. על רגל אחת. חוסני הוכחה גם לגנט במלחלה צרה מאד (הכל עם השם על ראנז'יך), וזה מועד וגופל מדי עם בטעת. הוא גט הוכחה לסידרגין, לקפוץ במלחלה זו. הוא חץ עקsha לו לניזוט, על ביא דרך חזק לא נכנס מספיק אויר, אך כזהיה מזאיט, היו סכימים אותו. לפתח הוא חז שמייחו התישב לו על הזרועות. באירוע לאחר כמה פעמים סרב חוטני לzechol, הוגהculo עליו מכוח חזקות מכל עבר, גם על עינינו, וכן נאבר לו צלע. הוא חפשך לzechol, למרות כי ברכיו התפתטו והדם נזל מזן.

שאלו ביחס הזה טביון העיניוניות היה חוסני מובל לאחד הצינוקות שהגרוע מהם היה הצינוק אל-75, ובגובהו 160 סנטימטר. ורצחו זרוות אבניים. כדי שלא יוכל ליזון בליל, היו כובליט את ידיו לאחר.

למי תיאוריון של חוסני, מנוח האוכל היה מנוח רעב של מטבח. טעם אוכל מבושל לא היה, והוא חם רעב של ~~ה~~, ובפשט תקומה של 32 יום הפסיד ממשקלו 10 קילוגרם. בית חסיפוס היה באחנו לא שבוי ישב. טעם אפשרות רצח לא חיתה, גם לאחר עשיית

זכרים. נזולים נחצבו לבקר יקר מציאות. לטעמים יום שלם נוחר חוסני ללא מים. באחת החקופה הוא ראה באוהו ביה כלא את עטללה רטמאוי, חיליל רזגיאז'י, מוחמד עבאס אל חאק וג'אל פריחק. את עוקותיו של האחרון שמע חוסני בשאר שנות. החוקרים ביבו סיוגיות בוודאות על רגליו, וחוסני הראה לי סיינגי הכוויות שנותרו לאחר כיבוי הסיגריות, כאמור. כי אימסו עליו החוקרים כי הוא יצא לחנחה ריכזו במדבר סיני.

(2) עטללה רטמאוי, אותו ראייתי בכלא חברון באותו יום חזר על היואר המקום בו היה עוצר מה-26.5.74 כ-9 ימים, כדי שתיארו חוסני חדד, ככלא צבאי, כאstor, כולל החזינוק שבו.

הוא סיפר לי, כי ב-30.5.30 לערך הוא הופט ערום, כאשר האזיקים נותרו על רגליו, הוכחה להזיק כסא בידיו, כשהוא עומד על רגל אחת, ולאחר מכן לוחול מחוץ לחאו. התיזו על ראשו טים קרים והוא נלקח לבינוק זרוע אבג'ים. לאחר מכן הוא הועט בטקלות על שפחת רגליו ועל האצבעות. הוא הראה לי שחי ציפורניים מכל רגל, כתהן דחרות לחלוין, גראות כשתגדירות ואמר, כי הэн חייחירו וערערו מרוב המכות שהובאה על רגליו, אשר היו נלחחות כל אחת העת והוא לא יכול היה לדרכו אליהן כלל. לעומתיהם היה הפרש של שעתיים בין הכאב להכאה. מעוצמת המכות נקרוו כל בגדיו, אותן קיבל בכלא. עטללה סימר עוד, כי היו רגעים בהם חשב שפטו קרב - כאשר חדל מלשם ומלראות פצעת המכות.

באخر לאוכל וחנאים הסניתאריים, תיאוריו וחלונותיו של עטללה בנדון הינס זחים לאלה של חוסני חדד. כי גם על עטללה אימסו, כי הוא ייטלה לחנחה ריכזו שבמדבר סיני.

שני המתולוגנים נחקרו על הטפלגה הקוטוגניסטי שבדוח המערבי. החלונותיהם של הג'ל הנם חטורות ביוחре חן נתמכות בסימנים צעל גוףם, תיאוריים מדוייקים של זען ומקוט, החואפיים את התיאורים שבחלונותיהם של סליימאן אל נג'אב, ג'אל פריחר, גסאך אל חרב ועווחד ابو גרביה, אשר הועבר אל כב' ב-4.7.74, ואחר גם הם נחקרו על קשריהם עם הטפלגה הקוטוגניסטי בדוח המערבי.

כל האמור לעיל מצביע על הפרות חמורות של זכויות האדם הבסיסיות, החאזרות מביך, שמוות לא יכירה בשוט מדינית מתוקנה. הנני דורשת לעורך בדיקת רשות פידית למתולוגנים, לחזור בדוחות את תלונתם ולהודיעני את חוזאות החקירה.

בכבוד רב,

ה. פ. סליזיה לנגר, עוז'.

סמכות
הציבור

סמכות ירושלים / הסמה הארצי

לשכת הססונה על תלונותיו העזיבור

— ירושלים — 9199 —

— סלפונ 02-871111 —

ד' באב תש"ד (23.7.74)

יח/74/1005

לכבוד
הגב' פליישיה לבנרד, פו"ד
רח' כורש 14
ירושלים.

ג.ג.ג

הנדון : תלונה בשם מרשים :-
סולימאן ראשיד עבד אל רחמן נג'אב
חליל ראשיד חב' אזי
במאן יוסף פריתח
בסאן נזיף יוסוף חביב
מחמד אבו ברבייה.
סמכין : מכתבר אל שר המשפטים סיום 4.7.74.

1. ביררנו את תלונותה שהועלו במכחן שבסתובין.
2. הרברט כי כל האנשים שאח שמותיהם הזכר נעצרו בחשודים בבעור העבירות נגד בטחון המדינה ומרוחקים במעטן כדיין.
3. תלונח על ענויים של העזרדים נבדקה ונמצאה משולחת יסוד;
יזוין כי בעניין זה הוגש שתיUGHות לבג"ץ ובן הוועלה טענת העינויים. ביה המשפט העליון בשבחו לבג"ץ דחה את שתי העתירות.
4. מבין כל מרשים לדעיל, רק אחד התלונן על כי נחבל (בסאן נזיף יוסוף חרב), הוא נבדק על ידי שני רופאים ונמצא בריאות وسلم פרט למחללה ישנה (שחורים). הנ"ל גם הרצג בפני אחיו כשהוא בריאות ושלם בוגוד לטענות שהועלו ע"י אשתו (היא טענה שנתקרכו צפראני וטענה הרוכחה ככוזהה).
5. אצל העזרדים נערכו ביקורי קרובים נסף לפבישות שהם עם כאי- כרומם, הם לא תלוננו על הנסיבות כלל.
6. החוקרים נבדם העלית טענות של גביה הודהה תוך שימוש בלחץ על החוקרים הריפוי מספר פעמים בבית המשפט כאשר העלית טעונה פסול כנגד ההודאות. אנו מציינים כי במספר מקרים ויתרת על עדותם וקיבלה את הודהות ללא העדת החוקר בפני בית המשפט.
7. כל העזרדים מוחזקים בכתי ללא חוקים ותנאי מפוזר איןום שוניים מללא של עזרדים אחרים.

עוזר לממונה על תלונותיו העזיבור
א. שנידר, מפקח

לפקח ב' גנטיא

שופטת ישראל / המטה הארצי
לשכון הססונה על תלונותיו הצביעו

— ירושלים — 9999 —

— סלפון 11111111111111111111
ך' באב תשל"ד (23.7.74)
ית/74/1074

לכבוד
הגב' פלייצה נגזר, עו"ד
רח' כורש 14
ירשלים

,,202

הנדון : תלונה בשם מרשים :
חרסני אליאם חדד
עטאללה ג' מיל רשםורי.
סמכין : מכתבר אל שר המשטרה מיום 5.7.74.

1. בירורנו בחולונח הולה כי מרשים עצודים בחשודים בכזרע עבירות נגד שוחון המדינה.
2. תלונוחיך על ענויים כי יכול של מרשים הרעלן בעתרות בפני בית המשפט הפלויון בישבו בגב"ז ונגדו על ידו בתאריך 2.7.74.
3. בעור שלא מצאנו כל אישור להאסמונתיך בדבר הכתם או ענויים כמתואר במכחיך, הנגר לציין כי השניים נפגשו עם באי כחם בסוף חודש מיי ובסוף חדש יולי 1974; תמורה הדבר כי הינך מעל עתירה שכנראה לא נזכר על ידם כלל בפגישות הקודמות למרות שמכחיך הנקחי מחיקת לוחופה שלפני הפשיות האלה.
4. עצור המכחש להבדק על ידי רופא, מן הרואוי שייביש בקשרו במרקם מעזרו והוא יבדק בנדיש.
5. אשר לתנאי המפרט, העודדים מוחזקים בבחוי כלא חוקיים כדי רחנאייהם אינם שוגנים מלחה של עצורים אחרים.

בכבוד רב,
א. שניאדר, מפקח
עור למטרת על תלונותיו הצביעו

לופח כ) גנטיקה

24.7.74

רazon-דחווף

לכבוד
שר הסטרטה
בית אגדון
ירושלים

, א.ג.ג.

הנידון: טיפול בחלוונה על עינוריות בחקירה

בתאריך 4.7.74 נמסרה למזרד כב' אימית חלוונתי על עינוריות בחקירה בספטם של העזרוי המנהליים, העזרויים כעת בכית המזרר יגורו, והטזוסולימאן אל ג'נ'אוב, חיליל חיג'אזי, ג'אמל פריחך, ג'סאן אל חרב וצוחמד אבו גרביה.

ביקשתי מה כב' לערווק בדיקה רפואית שידיית אצל מרשי, אשר על גוטם של שלשה מהם, סולימאן אל ג'נ'אוב, חיליל חיג'אזי וג'אמל פריחך ראייתי סימני חבלות, כפי שתיארתי אותו בחלוונתי הניל, וכן החלוונן בפני ג'סאן אל חרב על מנת בראותו המשורעך.

בתאריך 19.7.74 ביקרתי שוב אצל מרשי אלה בכלא יגורו. בבדיקה זה נודע לי, כי שום בדיקה רפואי לא נערכה למרשי אלה, וזאת על אף דרישתי, כאטור, ועל אף העורבה כי העדתי במכחבי-חלוונתי אל כב', כל כי ראייתי בסנו עיני סימני חבלות על גופם, שםולנו יושב איש שירות הבתוח המכובנה ابو גביל. בעת ביקרו האחורי הניל נוכחות לדעת, כי סימני הטענות של גוטם של מרשי, אשר הם טענו כי נגרמו להם כתזאה מהמכות ו/או העינוריות פהם סבלו בעת חקירות, הגלידו ו/or נרפאו ו/or אינם ניכרים. עוד, או שבעט וαιום זיכרים עוד.

ל事后 לציין, כי העדר בדיקה רפואי, כדי לאמת טענות חמורות מעין אלו, המלווה בחיאור הפציעים ו/or החבלות, ו/או השהייתה, מהויה מחדל חמור המצביע על אי-רצו להתחמorder עם עובדות שנראו לעיני כל בתאריך 2.7.74, בעת ביקרו הראשון הראשוני אצל מרשי הכלא יגורו.

ל事后 לציין, כי גם אילו רצה אי-מי לסתור את טענותיהם של מרשי, חייב היה לדקם בזמן לביקורי מה-2.7.74, או בסimilar לבלח ולפנט, על ידי כב', ב-4.7.74, למען תהא חקירת חלוונה והסקה מסקנות ממנה חקירהאמת, כיאה לנושא.

הנני לחזור על דרישתי לחזור את חלוונתי בהקדמת האפוזרי. ל事后 לציין, כי המחדל שנעשה עד כה בביבורה פוגע חמורות בחקירה, וכל השהייה נוספת בחקירה, כאטור, פוגע באפיינוחה.

בכבוד רב, כ.ג.ג.
סלייזה לנבר, אורכה-דיין